

Desatero návštěvníka festivalu II. díl

InternetFOLK
uveřejněno dne: 11. 10. 2001

6. OBČERSTVENÍ

Pořadatelé avizované bohaté občerstvení jsou obvykle párky, buďto na roštu, nebo vařené. Výjimečně se setkáte i s bramboráky, pečeným prasetem, chleby se sádlem, nebo třeba kuřecími stehny. Pokud ovšem kolem vás všichni nosí obří kuřecí stehna a vy se tím necháte zlákat, vaše chyba. Dostanete stehno, za které by se styděl i podvyživený holub z náměstí.

Stánek s nealkem poznáte z dálky. Není u něj ani noha. U prodejců čepovaného piva však stojí dlouhá fronta (ani na tuto skutečnost nemá vliv počasí). Ale to, co se zde vydává za čepované pivo, je obvykle jakýsi pochybný nápoj bez pěny, v němž bublinky pořádají závody.

7. TÁBOŘENÍ

Tam, kde se za přenocování ve stanech platí, jsou tábořiště obvykle mnohem méně vybavena, než na akcích, kde je táboření zdarma. S naší přírodou to ovšem není zdaleka tak špatné, jak se obvykle tvrdí. Důkazem tomuto tvrzení nechť je neobvykle velké množství mravenišť na tábořištích. Ani sršeň sídlící přímo u vašeho stanu není vzácností. Vychutnejte si to a pozorujte tohoto plachého tvora sice zblízka, ale tiše a ohleduplně, tedy tak, jak bychom se ke křehké přírodě chovat měli.

Tábořiště mají nepochybně svou neopakovatelnou atmosféru. Jak s oblibou tvrdí lidé, kteří zde dávno nespí, tvoří ji hlavně různé muzicírující partičky. Rád bych si s těmi romantiky pokecal těsně poté, co jim ožralá ječící parta hned vedle spacáku zahraje ve čtyři ráno poosmé Mašinku.

8. HLEDIŠTĚ

Dosud mi nikdo nevysvětlil jednu totální záhadu. Jak je možné, že ne nazvučené stánky v pohodě přeřvou nazvučené pódium?

9. TANEC

Věc, která mě na festivalech vždy obzvláště potěší, jelikož mi silně dodává sebevědomí. Pokud totiž to, co předvádí zmateně křepčící hlouček pod pódium, je opravdu tanec, jak se obvykle tvrdí, vyplývá z toho jedna překvapivá skutečnost: Umím tančit taky!

10. **TO HLAVNÍ**, kvůli čemu tam všichni jedou. Seznamování. Seznamují se všichni. Před pódium v hledišti, za pódium v zákulisí a mnohdy i ti na pódiu. Pořadatelé s muzikanty, novináři s pořadatelé a neznámá individua vlastníci propustku do zákulisí s jinými neznámými individui vlastníci propustku do zákulisí.

A pak samozřejmě všichni ti mladí a krásní na lavičkách. Seznamování a vzájemné pozdravy tvoří převážnou většinu hluku v hledišti. Ostatně u seznamovacích večírků také obvykle něco hraje.

Podle některých výzkumů dokonce folkové festivaly překonávají v počtu navázaných sexuálních kontaktů i ty nejslavnější časy pionýrských táborů!

VYČERPÁVAJÍCÍ, ŽE? JEN JEDNA OTÁZKA ZDE JEŠTE NEPADLA. PROČ CELÝ TEN SKVĚLÝ CIRKUS TRVÁ JEN TAK KRÁTCE?

Václav Müller

DERNISÁŽ

vystavy knihařských parodií
zřít 18 hod v Čajovně

Ahoj Medvěde a všichni v Telči,

včera jsem se ještě hrála na telčském sluníčku a dnes už zase buším v práci a venku prší, je to jako probuzení z krásného snu. I to maličko, co jsem stihla za ty dva dny, mě ale stačilo nabit tak úžasnou energií a tolika zážitky, až mám pocit, že jsem tam strávila týden. Neškodilo by.

Mrzí mě, že jsem se ani nestihla s Tebou rozloučit a popřát Prázdňinám ke dvacetinám ještě hodně a hodně šťastných lásek a aby si tam každý dokázal najít tu svou. Tedy tak činím alespoň dodatečně po drátech...

Dáša

VÝSTAVA
obrazů ze suchých květin
Justiční sál zámku

- nezapomínejte - VÝSTAVY

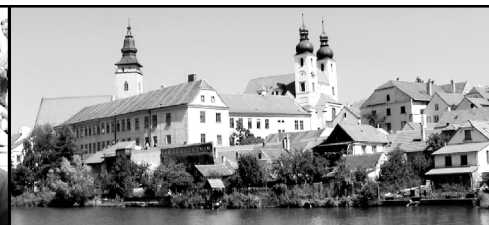
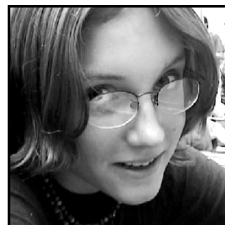
probíhají v hojném počtu dále!
Projekt „Zmizelí sousedé“ v chodbě kostela sv. Jakuba, fotografie „Tváře loňského léta“ Roberta Zauera v Lidušce, **knihářské parodie** v čajovně, **keramika a fotografie** z minulých ročníků Prázdňin v Telči (Klapetkovi) na Radnici...

ZPRAVODAJ 18

nejneobhospodařovatelnější 10.8.

Od Sklepa až na zahradu

Besídka - kdo by si ze svých školních let nepamatoval... Přednášená poezie „zasloužilých“ umělců éry minulé, vystoupení školního pěveckého sboru, lidové tance sevcivé v odpoledních hodinách s učitelkou občanské nauky, a když se podařilo, dorazil i kouzelník (někdy i střizliv). Osazenstvo hlediště kulturního domu se povětšinou skládalo z dojatých rodinných příslušníků a usínajících významných zástupců obce.

Ovšem Besídka 2002 v podání divadla Sklep, to je úplně jiné kafe. Už pohledem do publika. Lístky z pokladen, kamkoli toto divadelní uskupení zavítá. Jinak tomu nebylo ani na včerejším vystoupení v rámci Prázdňin v Telči. Z pestré série gagů zmíním třeba pánské akvabely, komentovaný kurs pantomimy nebo chvíle s poezií...

Kdo je takový fanda do scénického umění, že měl i po Besídce 2002 ještě chuť na zákusek, mohl se vypravit ze Sklepa do sklepa (povšimni si - malého „s“), kde mělo v rámci nočního představení Dividýlko Slaný. Hrál se Židovský poker.

Já zamířila do Seminářské zahrady za školou na Radůzu. Už při příchodu mě překvapil počet diváků posedávajících před scénou. Řekla bych, že to byl vůbec nejnavštěvovanější recitál nocturn le-tošních Prázdniny v Telči. A není se čemu divit. Tato mladá písničkářka (28 let) s harmonikou nebo kytarou v ruce, si rychle získává přízeň jak hudebních kritiků tak publika, což nebývá zrovna pravidlem. Na pódiu působí přirozeně, žádné strojené komentáře ani populismy od ní neuslyšíte. Sama o sobě, tvrdí, že nemá smysl pro humor a její písně jsou snad až na jedinou výjimku smutné. Ne však ubrečené nebo rezignující nad životním osudem, naopak. Smutek je podaný s notnou dávkou nadhledu a ironie. Kdybych měla Radůzu stylizovat do

nějaké úlohy, byla by to role „životního rváče“. Výrazem a barvou hlasu – od syrovosti až po křehkost – přispívá k snadné „uvěřitelnosti“ písní a posluchače snadno vtáhne do jejich obrazu. Často se neslychá, aby diváci sborově zpívali po druhé sloce refrén úplně neznámé písně s interpretem a ještě si ji podruhé vytleskali v přídávku. Poslední slova tedy nechám Radůze a právě těhle písní: „Jednou to pomine - dobrý, zlý, jen my ne, jednou to přebolí, ať je to cokoli. Jednou se vyhrabem z každého trápení, mezi zemí, nebem nic na věky není. Nad ránem domů do Dejvic - nezapomeň, na věky sám nejsi nic...“

-alík-

Víťa Marčik

dnes
NOCTURNO
sklep

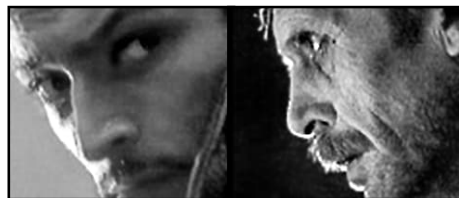
Víťa Marčik je komediant a klaun v pravém slova smyslu. S neskrývanou radostí hraje známé příběhy tak, aby pobavil publikum. A obecnost, konkrétní lidé, jsou doménou jeho nespoutané improvizace. Umí sám sebe ironizovat a všechno, co říká a hraje, je pro něj pravdou pravdoucí. Vždyť jim to předvádí potulný komediant. A takoví byli v každé době vítanými hosty prostého lidu.

(V. Predmerský, divadelní kritik)
www.teatr.cz/teatr.html

Kytice

dnes
NOCTURNO
náměstí

Kytice je filmovou básní, při které diváka mrazí...

Adaptace Erbenovy sbírky balad Kytice vrací českému filmu punc uměleckého díla. Režisér a kameraman v jedné osobě - F. A. Brabec - sice zvolil bohatě stylizované ztvárnění, to však v žádném případě neubralo na působivosti vyprávěných příběhů. Spíše naopak - v Erbenových verších ukryté zlo je ve filmu ztělesněno s patřičnou intenzitou a navíc činí (také díky známým hereckým tvářím) povinnou školní četbu diváky velmi atraktivní. F. A. Brabec využil působivé předlohy, ze které nejdleší dítěti naskakuje na těle husí kůže, jako platformy pro rozehrání hororových epizod. Neuvízl naštestí v pasti brutality a krvavých scén, ale přesně zahraniční (a kostýmní výtvarníci Jaroslavou Pecharovou dokonale upravenými) postavami polehoučku straší diváka z filmového plátna...

Jakub Lederer, Zemské noviny (úryvek článku)

Zpravodaj
tiskneme
na stroji firmy

Tempo di vlak

zítra
KOCOUR

Tato tramská skupina vyletěla na nebe našeho folku a příbuzných žánrů s nevídanou rychlostí. Ještě když je kreslil Jonhki pozval před třemi lety jako své hosty na pódium Mohelnického dostavníku, téměř všichni věřili smyšlené historii, že je opravdu náhodně potkal v lese a přivezl do Mohelnic. Dnes vyhrávají jednu cenu za druhou, jen letos si přivezli Interperetační Tramskou portu z Ústí nad Labem, nenašli přemožitele ani v prestižní soutěži Moravský vrabec a hlavně na Zahradě 2002 získali nejvíce hlasů v divácké soutěži o Krtečka, což se ještě žádné tramské kapele nepodařilo. Kromě toho je Tempo di vlak vyhlášené svou zálibou v sešnování do rána, vydali u vydavatelství Casey desku nazvanou ...pro listí (jejíž prodej prý překvapil i samotného vydavatele), mají přes svou krátkou kapelní historii velkou obec příznivců, o čemž se můžete přesvědčit třeba na pravidelných večerech Tempa di vlak nazvaných Tóny cest (KD Gama, Ostrava). Více o kapele i tramských aktivitách v Ostravě najdete na stránkách www.tempodivlak.nzn.cz. Nezáleží na tom, jaký je váš vztah k trampingu, máte-li rádi akustickou, melodickou hudbu se skvělými vokály, určitě si tuto skupinu oblíbíte.

Vašek Müller

Jaromír Nohavica

Představovat Jaromíra Nohavicu je asi úplně zbytečné, zvláště tady v Telči. Je to jeden z nejpobornějších umělců v zemi. Ač ho téměř nevidíte v televizi a rozhovory také neposkytuje jako na běžícím pásu, prodává podstatně více desek než zpěvačky, které si kromě změny vizáže zaplatí i stovky billboardů kolem dálnice. A to se prý píše doba mediální.

Sehnat lístky na jeho pravidelné měsíční koncerty v ostravském klubu Parník je téměř nemožné, přál bych vám slyšet, jaké se o prodeji vstupenek na tyto koncerty vyprávějí fámy. A prý, že nedostatek zboží skončilo spolu s vládou jedné strany.

V době, kdy píšu tyto řádky, se stále ještě pere o první příčky žebříčku prodejnosti soundtrack k filmu Rok d'ábla a noviny právě oznamují, že stejný film vyhrál na filmovém festivalu v Karlových Varech. Ano, Jaromír Nohavica umí oslovovat davy svými navýsost inteligentními písněmi, i když davy si prý u nás žádají úplně jinou a méně náročnou zábavu.

Nohavicova popularita se neomezuje jen na nějaký úzce vymezený okruh lidí. Na jeho koncertech uvidíte kluky ve svetrech, pány v saku, holky s korálky nad kotníky i dámy ve večerních róbach. Od dob Třešňových čuníků se na jeho vystoupeních můžete setkat i s dětmi, které znají texty písní stejně dobře jako jejich rodiče. Čert ví, kolik generací písně Jarka Nohavici už zpívá a kolik jich ty stejné písně ještě zpívat bude. Pro mnohé lidi mého věku byl Nohavica, ač je o dvacet let starší, jakýmsi generačním mluvčím. Jeho texty a lidské vidění světa pomáhaly utvářet naše názory. A poselství o těch obyčejných lidech, kteří se nenechají semlít „těmi nahore“, je myslím stejně platné v každé době.

Dlouhý koncert tohoto písničkáře je určitě událostí, jaká se neopakuje každý den, těším se.

Vašek Müller